

Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | ART | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

OFERTA A DEMANDA ▶ La llibreria Papasseit, que va obrir ara farà un any a la manresana plaça Gispert, ha fet una tasca de difusió de la poesia que ha tingut una bona acollida. Els seus clients els han esperonat a organitzar el taller que s'encetarà dissabte i en el qual participen autors destacats com Enric Casasses, Premi Nacional de Cultura

Un taller de poesia porta a Manresa sis dels millors poetes catalans actuals

▶ La iniciativa de la llibreria Papasseit presenta les diferents visions poètiques que es conreen

PEPA MAÑÉ | MANRESA

■ De què tracta la poesia? La resposta d'Enric Casasses: «que la vida se sent borda si no té quelcom que la desborda». La definició de David Caño és aclaridora: «no sé què és la poesia, però sé que hi és». Són dos dels sis noms propis dels millors poetes catalans actuals que participaran en el taller de lirisme que ha organitzat la llibreria Papasseit, que va obrir portes a la plaça Gispert de Manresa el 29 de juny passat.

Anna Roca, impulsora de la Papasseit juntament amb Miquel Sanchis, explica que el taller, format per cinc sessions que es desenvoluparan entre el 24 de maig i el 19 de juny, s'ha organitzat arran de l'interès mostrat per alguns clients. De fet, l'establiment, que ofereix títols de segona mà amb uns preus d'entre 3 i 9 euros, ja ha programat diversos esdeveniments poètics. La seva participació al cicle Tocats de Lletra es va allargar amb els Vemuts poètics, que es van fer a la tardor a la plaça Gispert i que van tenir una bona acceptació. Aquesta primavera, la Papasseit ha acollit presentacions de llibres de poesia de Santi Borrell i Gerard Vilardaga, que han desembocat en el cicle Un cop de poesia (al mes).

El taller de lirisme és, però, l'activitat més potent que ha organitzat la llibreria. A través de cinc sessions d'una hora i mitja, cadascuna dirigida per un poeta diferent, s'analitzarà la poesia d'una forma global, des de la definició del gènere, fins a l'aproximació a les temàtiques recurrents, passant per les claus per escriure poesia o els recursos estilístics. El ventall d'autors que hi participaran permetrà presentar les diferents visions poètiques que es conreen actualment a Catalunya. «La gràcia del curs és que oferirà als interessats una idea del panorama de la poesia catalana», diu Roca. El preu del taller complet és de 49 euros, però també hi ha l'opció d'apuntar-se a sessions de forma individual. En aquest cas, costen 12 euros.

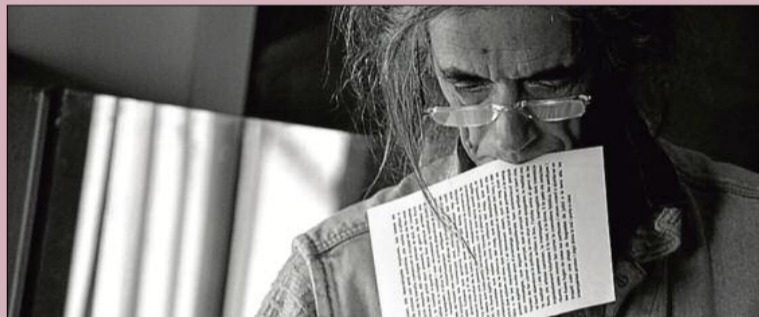
Carles Hac Mor i Ester Xargay, que encetaran el curs aquest dissabte, faran després un recital a la plaça (18 h), dins del cicle Un cop de poesia (al mes).

CINC SESSIONS AMB SIS NOMS PROPIS

▶ **CARLES HAC MOR I ESTER XARGAY.** (Lleida, 1940/Sant Feliu de Guíxols, 1960). Mor, guanyador del premi Joan Fuster d'assaig per *Despintura del jo* (1998), ha conreat gèneres d'invenió personal, com l'escalaborn. Xargay, també videoartista i agitadora cultural, escriu poesia provocadora. *Dissabte, 24 de maig, a les 16 h.*

▶ **ENRIC CASASSES.** Barcelona, 1951. És autor d'una obra genuïna i inclassificable d'influències heterogènies, rapso-de de prolífica activitat i traductor. Ha contribuït a descobrir autors i també ha treballat amb textos oblidats de Pujols o Verdaguer. El 2012 rep el Premi Nacional de Cultura. *Dijous, 29 de maig, a les 20 h.*

▶ **NÚRIA MARTÍNEZ-VERNIS.** Barcelona, 1976. El seu primer llibre de poemes, *L'acròbata tampoc no en sortirà il·lès* (2000), va rebre el premi Amadeu Oller i el premi literari Memorial Anna Dodas. Amb el segon llibre, *Quantes mentides fan una sola veritat* (2003), va guanyar el Josep M. Lopez-Picó. *Dijous, 5 de juny, a les 20 h.*

▶ **JOSEP PEDRALS.** Barcelona, 1979. Des del 1997 es dedica a dur la poesia als escenaris, treballant sobretot la sonoritat i la fisicitat del vers. Ha actuat per Europa, Àsia i Amèrica, i en l'última Fira Mediterrània va presentar *Dir-se en cruïlla*. Lidera el grup de pop irònic Els Nens Eutròfics. *Dijous, 12 de juny, a les 20 h.*

▶ **DAVID CAÑO.** Olot, 1980. Veí de Barcelona des dels 18 anys, és una veu combativa i emergent que té, ben sovint, el lirisme dels revoltats i l'agror de la desfeta. Ha publicat tres llibres de poemes: *Barcelona* (2007), *He vist el futur en 4D* (2009) i *PostMortem/II del no-res*, *TOT* (Tigre de Paper, 2012). *Dijous, 19 de juny, a les 20 h.*

Des de Canes

Duel de clars candidats: Naomi Kawase i els Dardenne

▶ La feminitat que posa en relleu la japonesa agafa avantatge sobre els belgues

ESTEVE SOLER | CANES

Les dues darreres aportacions de la secció oficial situen novament el festival de Canes en l'epicentre de l'huracà cinematogràfic. En primer lloc trobem *Still the water*, la nova proposta de la directora japonesa Naomi Kawase, que ja havia meregut molta atenció amb l'estrena aquí d'*El bosque del luto*. Després de diversos treballs no dramàtics, ha tornat amb una història molt emotiva que aborda la mort i l'amor entrelligats a través de la xarxa que conformen les famílies. La seva particular manera indirecta d'entendre la narració i una recerca estètica emfatitzada ja convertien el film en un dels candidats clars a la Palma d'Or d'enguany, però després de la projecció d'ahir, quan es va comprovar el relleu que pren la feminitat en el film -un dels temes del festival d'enguany-, a ningú li queda cap dubte que som davant de la candidata a superar en aquest moment.

Serà més fàcil aquest reconeixement que no pas que els germans Dardenne guanyin la seva tercera Palma d'Or amb *Deux jours, une nuit*, després dels triomfs de *Rosetta* i *El hijo*. El seu nou film torna a demostrar que són un exponent en matèria del millor cinema social a través de la història d'una dona depressiva que ha de lluitar contra la seva manca d'esperances per mantenir la seva feina precària. Cinema, no necessari, sinó urgent, davant de la nostra tràgica contemporaneïtat, com va exposar aquí fa uns dies l'espanyola *Hermosa juventud*. Dins l'estrena d'ahir, Marion Cotillard lluita també per fer-nos oblidar la seva imatge glamurosa en una proposta menys intensa que les que han presentat anteriorment els cineastes belgues, però que posseeix un final davant del qual resulta impossible no posar-se a aplaudir. Com ahir ho va fer amb convenciment la premsa acreditada al festival de festivals.